Gadó Gábor

Válasz

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 42. szám, 2019. október 18.

Kedves Domány András! A korábbi lapszámban megjelent írásával (*Barátom, Platón, de...*, *ÉS*, 2019/41., okt. 11.) kapcsolatban: mielőtt kiinnám a felajánlott méregpoharat, szeretném megemlíteni, hogy az 1990 és 2010 között számos hibával (tisztességtelenséggel) együtt élő kormányok – ideértve az első Orbán-kormányt is, amelynek szintén tisztségviselője voltam –, nyíltan sosem fordultak szembe a demokratikus jogállam követelményeivel. Nem állították, hogy a liberális elvek idejétmúlt ostobaságok, működött az Alkotmánybíróság, hellyel-közzel működtek az országgyűlési vizsgálóbizottságok is (lásd pl. a Tocsik-ügyet), és nem utolsósorban voltak még választók, akik a kormányoldal tagjain számon kérték a visszaéléseket. A paradigmaváltás az elmúlt tíz évben következett be, amikor a jogsértés sajnálatos módon kivételből főszabállyá lett. Írásom erről a lehangoló fejleményről szólt, nem a demokratikus régmúlt hibáinak mentegetésére irányult.

Üdvözlettel,